

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้และความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในประวัติศาสตร์ไทย

- 1) คะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
- 2) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
- 3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมกับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย

- 1) ระดับความตระหนักของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
- 2) คะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม
- 3) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรม

ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความรู้และความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในประวัติศาสตร์ไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในประวัติศาสตร์ไทย นำเสนอในตารางที่ 5-7 ดังนี้

1) คะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรม

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบสอบถามความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรมมาวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 คะแนนสูงสุด ต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรม

การทดสอบ (n = 16)	คะแนน เต็ม	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	\bar{X}	S.D.
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	25	16	5	10.75	2.67
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	25	22	11	17.75	3.70

จากตารางที่ 5 พบว่า ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยสูงสุดที่ 16 คะแนน ต่ำสุดที่ 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 10.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.67 หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยสูงสุดที่ 22 คะแนน ต่ำสุดที่ 11 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 17.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.70

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 5 มาเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	10.75	2.67	11.40*
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	17.75	3.70	

* $P < .05$ ($.05t_{15} = 1.753$)

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม

3) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียน
หลังการเข้าร่วมโปรแกรมกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียน
หลังการเข้าร่วมโปรแกรมกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยเกณฑ์ที่กำหนดคือ คะแนนซึ่งเพิ่มขึ้น 50%
ของคะแนนก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม ซึ่งค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมเท่ากับ
10.75 ดังนั้นเกณฑ์ที่กำหนดจึงมีค่าเท่ากับ 16.12 คะแนน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลัง
การเข้าร่วม โปรแกรมกับเกณฑ์ที่กำหนด

การทดสอบ	เกณฑ์	\bar{X} (n = 16)	S.D.	t
	16.12			1.771*
หลังเข้าร่วม โปรแกรม		17.75	3.70	

* $P < .05$ ($.05t_{15} = 1.753$)

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียน
หลังการเข้าร่วม โปรแกรมแตกต่างกับเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กล่าวคือ หลังการเข้าร่วม โปรแกรมนักเรียนมีความรู้ในประวัติศาสตร์ไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย นำเสนอในตารางที่ 8-10 ดังนี้

1) ระดับความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในตารางที่ 8 จากนั้นจึงแปลความหมาย เพื่อให้ทราบระดับความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

รายการ	\bar{X} (n=16)	S.D.
1. ประวัติศาสตร์คือบทเรียนอันมีค่าสำหรับปัจจุบัน	4.62	0.50
2. นักเรียนทราบเรื่องราวในประวัติศาสตร์จากการทรงเจ้าหรือนั่งทรงใน	4.31	0.94
3. นักเรียนควรเสียสละเพื่อชาติเหมือนอย่างบรรพบุรุษคนรุ่นหลังจะได้สร้างอนุสาวรีย์ให้	3.43	1.02
4. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทราบเรื่องราวความกล้าหาญของพระมหากษัตริย์ในอดีต	4.31	1.35
5. พระมหากษัตริย์ทรงเป็นแบบอย่างของความเสียสละและผู้นำของชาติ	4.37	1.14
6. คนไทยเสียเปรียบที่พูดได้แต่ภาษาไทย ไม่เหมือนชาติอื่นในเอเชียที่พูดภาษาอังกฤษได้	3.81	0.98
7. การรักษาและถ่ายทอดภาษา ศิลปวัฒนธรรมแก่คนรุ่นหลังเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน	4.75	0.44
8. นักเรียนอนุรักษ์เจตปะ โบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีชื่อเสียงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.87	1.40
9. การดูแลและอนุรักษ์สมบัติของชาติเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่	4.31	1.19
10. นักเรียนนำวัฒนธรรมต่างชาติมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสังคมของตน	2.50	1.31

ตารางที่ 8 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย ของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

รายการ	\bar{X} (n=16)	S.D.
11. รัฐบาลควรให้หน่วยงานต่างๆ ใช้โบราณสถานเป็นที่ตั้งของสำนักงาน เพื่อลดการสร้างตึก	4.31	0.87
12. พระบรมราโชวาทที่พระมหากษัตริย์พระราชทาน สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อให้ชีวิตมีความสุข	4.50	0.63
13. นักเรียนเก็บชิ้นส่วน โบราณสถาน โบราณวัตถุที่แตกหักเป็นที่ระลึก	4.87	0.34
14. การทำประโยชน์เพื่อสังคมตามความสามารถเป็นการทดแทนบุญคุณของแผ่นดิน	4.50	0.73
15. หากทุกคนในชาติมีความสามัคคีจะทำให้ผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ ไปได้	4.56	0.81
16. ดันได้รับการยกย่องว่ากล้าหาญเพราะยอมรับผิดแทนเพื่อน	4.00	1.09
17. นักเรียนแสดงความรักชาติโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	4.56	0.51
18. นักเรียนกล่าวเท็จเพื่อช่วยเพื่อนให้พ้นผิด	4.75	0.77
19. นักเรียนไม่คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคียดแค้น	3.18	1.64
20. นักเรียนช่วยสอนการบ้านให้เพื่อน โดยไม่หวังผลตอบแทน	4.18	0.98
รวมทุกรายการ	4.19	1.13

จากตารางที่ 8 พบว่า โดยรวมค่าเฉลี่ยคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนหลังการเข้าร่วมโปรแกรมมีค่าเท่ากับ 4.19 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 ซึ่งสามารถแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดว่า นักเรียนมีความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยค่อนข้างสูง

2) คะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 คะแนนจากแบบวัดความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม

การทดสอบ (n = 16)	คะแนน เต็ม	คะแนน สูงสุด	คะแนน ต่ำสุด	\bar{X}	S.D.
ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม	100	85	65	76.06	6.30
หลังเข้าร่วมโปรแกรม	100	96	72	83.87	7.71

จากตารางที่ 9 พบว่า ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยสูงสุดที่ 85 คะแนน ต่ำสุดที่ 65 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 76.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.30 หลังการเข้าร่วมโปรแกรมนักเรียนมีคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยสูงสุดที่ 96 คะแนน ต่ำสุดที่ 72 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 83.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.71

3) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก
ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรม

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 9 มาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลัง
การเข้าร่วม โปรแกรม แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนัก
ในประวัติศาสตร์ไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรม

การทดสอบ	\bar{x}	S.D.	t
ก่อนเข้าร่วม โปรแกรม	76.06	6.30	
หลังเข้าร่วม โปรแกรม	83.87	7.71	8.865*

* $P < .05$ ($.05t_{15} = 1.753$)

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยของ
นักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วม โปรแกรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 กล่าวคือ หลังการเข้าร่วม โปรแกรม นักเรียนมีความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยสูงกว่า
ก่อนการเข้าร่วม โปรแกรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรม

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรมมาวิเคราะห์ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 ระดับความเหมาะสมเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้			
1. นักเรียนมีความสุขกับการเรียน	2.75	0.45	มาก
2. นักเรียนชอบถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้การเล่าเรื่อง	2.56	0.51	มาก
3. นักเรียนชอบเรียนประวัติศาสตร์ไทย	2.63	0.50	มาก
ด้านการเรียนรู้			
4. นักเรียนรู้จักค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง	2.06	0.44	ปานกลาง
5. นักเรียนคิดอย่างรอบคอบก่อนจะเชื่อเรื่องใดๆ	2.13	0.50	ปานกลาง
6. นักเรียนถ่ายทอดเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่เรียนให้ผู้อื่นทราบ	2.56	0.51	มาก
7. นักเรียนนำทักษะการเล่าเรื่องไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	2.44	0.51	ปานกลาง
ด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้			
8. ระยะเวลาในการเรียนครั้งละ 50 นาที มีความเหมาะสม	2.50	0.63	มาก
9. ระยะเวลาในการเรียนสัปดาห์ละ 3 วัน มีความเหมาะสม	2.56	0.51	มาก
10. ระยะเวลาในการเรียนรวมทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ มีความเหมาะสม	2.13	0.72	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 แสดงว่า โดยภาพรวมนักเรียนเห็นว่า โปรแกรมมีความเหมาะสม ระดับปานกลางขึ้นไป กล่าวคือ โปรแกรมมีความเหมาะสมในระดับมาก 6 รายการ และเหมาะสมในระดับปานกลาง 4 รายการ โดยในด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ ซึ่งมี 3 รายการ นักเรียนเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทั้ง 3 รายการ (ข้อ 1-3) คือ นักเรียนมีความสุขกับการเรียน ชอบถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้การเล่าเรื่อง และชอบเรียนประวัติศาสตร์ไทย ส่วนในด้านเกี่ยวกับการเรียนรู้ซึ่งมี 4 รายการ (ข้อ 4-7) นักเรียนเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 1 รายการ คือ นักเรียนถ่ายทอดเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่เรียนให้ผู้อื่นทราบ และในระดับปานกลาง 3 รายการ คือ นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง คิดอย่างรอบคอบก่อนจะเชื่อเรื่องใดๆ และนำทักษะการเล่าเรื่องไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ส่วนในด้านเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ซึ่งมี 3 รายการ (ข้อ 8-10) นักเรียนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก 2 รายการ คือ ระยะเวลาในการเรียนครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 วัน และเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง 1 รายการ คือ ระยะเวลาในการเรียนรวมทั้งสิ้น 10 สัปดาห์

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็น ความรู้สึก และข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรม ซึ่งจัดเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้อะไร การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยแสดงจำนวนนักเรียนไว้คอนท้ายข้อความ ดังนี้

1. ด้านความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้

1.1 ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้ทักษะการเล่าเรื่อง นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้ทักษะการเล่าเรื่องเพราะทำให้คนฟังสนใจ รู้สึกสนุก น่าติดตามและได้รับความรู้ (3) จำได้โดยไม่ต้องท่องจำ (5) ชอบทำกิจกรรมสร้างจินตนาการ (1)

1.2 กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทย โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง

กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทย โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่องคือ การเล่าเรื่อง เพราะได้ใช้ทักษะการเล่าเรื่องทำให้เข้าใจเนื้อหาและสนุก (3) กิจกรรมการได้วาดที่ เพราะได้แสดงความคิดเห็นและแข่งขันกันโดยใช้เหตุผล (4) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เพราะสนุก ได้แสดงออก ไม่น่าเบื่อ ฝึกความสามัคคีและการทำงานร่วมกันในกลุ่ม (3) กิจกรรมสร้างเมืองจำลอง เพราะสนุก ได้นำความรู้ที่เรียนมาใช้และคิดสร้างเป็นเมืองของตนเอง (3) กิจกรรมสร้างจินตนาการ เพราะสนุก ทำให้กล้าแสดงออก และเป็นกิจกรรมที่แปลก (1) กิจกรรมการเชิญวิทยากรมาเล่าเรื่องการเสียดวงครั้งที่ 1 เพราะวิทยากรเล่าได้ตลก สนุก ไม่น่าเบื่อและได้รู้เรื่องลึกกลับในประวัติศาสตร์ไทยที่ไม่เคยรู้ (1)

1.3 ความสนใจเข้าร่วมโปรแกรมในโอกาสต่อไป

1.3.1 นักเรียนสนใจจะเข้าร่วม โปรแกรมใน โอกาสต่อไปเพราะสนุก น่าสนใจ (4) ได้รับความรู้โดยไม่ต้องท่องจำ (2) ได้เล่าเรื่องและทำกิจกรรมที่หลากหลาย (3)

1.3.2 นักเรียนไม่แน่ใจว่าจะเข้าร่วม โปรแกรมใน โอกาสต่อไปหรือไม่ เพราะอาจต้องร่วมกิจกรรมอื่นๆของทางโรงเรียน (3) และเวลาว่างอาจไม่ตรงกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน (3)

1.3.3 นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมโปรแกรมในโอกาสต่อไปเพราะมีภาระงานที่ทางโรงเรียนมอบหมายมาก ต้องการใช้เวลาหลังเลิกเรียนทำงานให้เสร็จจะได้ไม่ต้องกลับไปทำที่บ้าน (1)

2. ด้านการเรียนรู้

2.1 กระบวนการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทย คือ นักเรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทย โดยลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 5 ชั้น คือ ชั้นจุดไฟใส่รู้ ชั้นเข้าสู่ข้อมูลพื้นฐาน ชั้นสร้างสรรค์จินตนาการ ชั้นร่วมวิเคราะห์วิจารณ์ และชั้นสานสู่ประเด็น โดยเฉพาะในชั้นที่ 2 คือ ชั้นเข้าสู่ข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนได้ใช้ทักษะการเล่าเรื่องในการถ่ายทอดเรื่องราวในประวัติศาสตร์ไทย (10)

2.2 ผลของการเรียนรู้ที่นักเรียนได้รับ คือ นักเรียนสนุก ไม่รู้สึกเบื่อ (6) ทำให้อยากเรียนประวัติศาสตร์ไทยมากขึ้น (3) และได้มีโอกาสแสดงความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนประวัติศาสตร์ไทย (1)

2.3 ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทย คือ ได้รับความรู้ความเข้าใจ สามารถจดจำเรื่องราวในประวัติศาสตร์ไทยโดยไม่ต้องท่องจำ (2) รวมถึงนักเรียนนำทักษะการเล่าเรื่องไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การแข่งขันพูด การรายงานหน้าชั้นเรียน การได้วาที (3) และนำคุณลักษณะของสมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระเจ้าตากสินที่ได้เรียนรู้ เช่น ความกล้าหาญ ความเสียสละ ความเป็นผู้นำ และความมีไหวพริบปฏิภาณไปประยุกต์ใช้ โดยการไปอยู่ค่ายพักแรม (1) การให้น้อง ป.1 เข้าแถวซื้ออาหารก่อน (1) การควบคุมแถวในขณะที่เดินไปรับประทานอาหารกลางวัน (1) และการโต้แย้งคำกล่าวของฝ่ายตรงข้ามในการได้วาที (2) นอกจากนี้ นักเรียนรู้จักแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ (1) และทำให้เข้าใจสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน

3. ด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้

ปัญหาที่พบระหว่างการเข้าร่วม โปรแกรมและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนคือ นักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน (5) บางครั้งนักเรียนที่เป็นนักกีฬาโรงเรียนต้องหยุดเรียนเพื่อซ้อมกีฬา ทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง (3) และเมื่อมีสมาชิกในกลุ่มขาดเรียนหรือเข้าเรียนสายทำให้กลุ่มนำเสนอผลงานไม่ได้ (2)

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนคือ นักเรียนไม่ทราบแหล่งค้นคว้าข้อมูลทางประวัติศาสตร์ (5) หรือข้อมูลบางเรื่องนักเรียนไม่สามารถค้นคว้าข้อมูลได้ทัน เพราะไม่มีเวลาเพียงพอ เนื่องจากภาระงานที่โรงเรียนมอบหมายมีมากหรือต้องเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆกับทางโรงเรียน (2) นอกจากนี้สถานที่เรียนไม่เอื้ออำนวยกับการทำกิจกรรมบางอย่าง เช่น การฝึกสร้าง

จินตนาการ การแสดงบทบาทสมมติ การสร้างเมืองจำลอง (1) รวมถึงในบางสัปดาห์นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมต้องอยู่ในชั้นเรียนเพื่อสอบซ่อมหรือทำงานอื่นๆ ทำให้มีเสียงรบกวนในการจัดการเรียนการสอน (3)

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับครูคือ ครูค่อนข้างเข้มงวดกับการมีวินัยในชั้นเรียน (7) และเตรียมเนื้อหาในการสอนแต่ละคาบมากเกินไป (3)

3.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน ประวัติศาสตร์ไทยโดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง คือ ควรจัดการเรียนการสอนอยู่ในเวลาปกติ (4) รวมถึงใช้การสอนแบบเล่าเรื่องในการสอนวิชาอื่นๆ (4)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมโดยให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้หลังจบบทเรียนแต่ละบท ตามแผนการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยที่จัดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอบางส่วนของความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้หลังจบบทเรียนแต่ละบท โดยมีรายละเอียดแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ความรู้สึกของนักเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละบท

บทเรียน	ความรู้สึก
พระราชประวัติของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● ผมรู้สึกสนุกมากที่ได้เล่าประวัติของสมเด็จพระนเรศวรให้เพื่อนฟัง ● เวลาอยู่ค่ายพักแรมคอนปัดเทอม หนูจะไปเข้าห้องน้ำคนเดียว หนูจะได้กล้าหาญเหมือนสมเด็จพระนเรศวรและพระสุริโยทัย ● การที่สมเด็จพระนเรศวรยอมไปอยู่ที่พม่า พระองค์ทรงเสียสละมาก
พระราชกรณียกิจสำคัญของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● ผมขอขอบพระคุณที่พระองค์ผู้ชาติบ้านเมืองทำให้มีชาติไทยอยู่จนถึงทุกวันนี้ พระองค์ต้องเสียสละความสุขส่วนพระองค์ ทำทุกสิ่งเพื่อชาติ ชีวิตของพระองค์มิได้สุขสบาย พระองค์ต้องไปอยู่ที่พม่าจนโต ● หนูประทับใจการทำสงครามยุทธหัตถ์ของพระองค์ เพราะแสดงถึงความกล้าหาญ และความเป็นผู้นำ ● หนูภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย และได้รู้เรื่องของผู้ที่กอบกู้เอกราชให้เรามีชาติไทยมาจนถึงปัจจุบัน ● ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่รักสมเด็จพระนเรศวร เพราะพระองค์เป็นผู้ที่กอบกู้ชาติบ้านเมืองให้เรามีประเทศไทยอยู่จนทุกวันนี้ ถ้าไม่มีพระองค์อยู่ในโลก เราคงเป็นทาสของพม่า พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้คนในบ้านเมืองมีกำลังใจ ความมุ่งมั่น ไม่ย่อท้อ และรักชาติ
อนุสาวรีย์สำคัญของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● ถ้าคุณพ่อว่าง หนูจะให้คุณพ่อพาไปอนุสรณ์ดอนเจดีย์ ● หนูอยากให้อาจารย์มาสอนประวัติศาสตร์ไทยที่โรงเรียนทุกวัน ● คนที่อยู่ในสุพรรณบุรีคงภูมิใจ ถ้ามีคนไปเที่ยวที่อนุสรณ์ดอนเจดีย์มากๆ
พระราชประวัติสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● หนูชอบเรียนประวัติศาสตร์ไทย เพราะหนูได้แสดงบทบาทสมมติซึ่งสนุกมากๆ ● ถึงแม้สมเด็จพระเจ้าตากสินจะเป็นลูกของชาวจีน แต่พระองค์ก็รักชาติไทย พวกเราเป็นคนไทยก็ควรรักชาติไทย ไม่เช่นนั้นจะอายคนต่างชาติ

ตารางที่ 12 (ต่อ) ความรู้สึกของนักเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละบท

บทเรียน	ความรู้สึก
พระราชกรณียกิจสำคัญของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● หนูสนุก และชอบการเรียนวันนี้มากถึงแม้ว่าฝ้ายหนูจะได้อาหารที่แพ้ ● ผมดีใจมากที่ฝ้ายของผมนชนะการได้อาหารที่แพ้ ● วันนี้หลังเลิกเรียน ถ้ามีน้อง ป.1 มาเข้าแถวซื้ออาหารที่โรงอาหาร หนูจะเสียดสละให้น้องซื้อก่อน ● ผมรู้สึกดีมากๆที่สมเด็จพระเจ้าตากสินช่วยกอบกู้เอกราชให้กับประเทศไทย ถ้าไม่มีพระองค์อาจจะมีประเทศไทยไม่ได้
การตั้งราชธานีในสมัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์บอกว่า วันนี้เราจะเรียนประวัติศาสตร์ไทยเรื่องสุดท้ายแล้ว แต่ผมยังอยากจะเรียนอีก ผมว่าอาจารย์น่าจะมาสอนผมอีกในเทอมหน้า ● ผมภูมิใจมากๆที่กลุ่มผมนชนะการสร้างเมืองจำลอง ● วันนี้มีเพื่อนห้องข้างๆมาขึ้นดูกลุ่มหนูตอนที่สร้างเมืองจำลอง หนูว่าเขาคงอยากเรียนด้วย ● ผมอยากขอบคุณสมเด็จพระเจ้าตากสินที่ทรงสร้างกรุงธนบุรี เพราะบ้านผมก็อยู่ฝั่งธนบุรีเหมือนกัน

จากตารางที่ 12 พบว่า ความรู้สึกของนักเรียนเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท คือ นักเรียนสนุกที่ได้ถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้การเล่าเรื่อง ชอบเรียนประวัติศาสตร์ไทย และดำเนินในบุญคุณของสมเด็จพระนเรศวรและสมเด็จพระเจ้าตากสิน

**ตอนที่ 4 ผลการปรับปรุงโปรแกรมส่งเสริมความรู้และความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง**

ผลการประเมินโปรแกรมพบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ แสดงว่า โปรแกรมส่งเสริมความรู้และความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทยโดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่องที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการค้าเนินการทดลองผู้วิจัยพบปัญหาเกี่ยวกับ การที่นักเรียนใช้เวลาค่อนข้างมากในการไปสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ อนุสรณ์ดอนเจดีย์ในแผนการจัดกิจกรรมที่ 3 และการแบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรม ซึ่งปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขเพื่อให้โปรแกรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในแผนการจัดกิจกรรมที่ 3 เรื่องอนุสาวรีย์สำคัญเกี่ยวกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จากเดิมในชั้นจุดไฟไฟรู้ ได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนไปสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับอนุสรณ์ดอนเจดีย์ จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน พบว่า นักเรียนใช้เวลาในการสอบถามมาก เนื่องจากไม่ได้กำหนดบริเวณที่แน่นอนในการไปสอบถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยจึงระบุเพิ่มให้ชัดเจนว่า ให้ครูกำหนดบริเวณที่แน่นอนภายในโรงเรียนในการไปสอบถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

2. ในการแบ่งกลุ่มโดยใช้กิจกรรมที่ไม่สัมพันธ์กับบทเรียนทำให้เสียเวลามาก ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมการแบ่งกลุ่ม โดยให้นักเรียนรวมกลุ่มกันตามความสมัครใจแต่กำหนดให้จำนวนกลุ่ม จำนวนคนเป็นไปตามที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ในการทำกิจกรรมกลุ่มแต่ละครั้งควรให้สมาชิกในกลุ่มเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนคนอื่นๆ